

Sodno imenovanje delavskega direktorja - članstvo kandidata v nadzornem svetu družbe

Zbirni podatki

Publikacija: Pravna praksa - 2011, številka 21, stran 19 | GV Založba, d.o.o., 2.6.2011

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Besedilo

VIII Ips 289/2010, 6. december 2010 (v zvezi s sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča X Pdp 1183/2010)

ZSDU - 82. in 83. člen

ZGD-1 - prva alineja drugega odstavka 255. člena

Svet delavcev lahko zahteva sodno imenovanje delavskega direktorja, če predhodni postopek po 82. in 83. členu ZSDU ni privedel do njegovega imenovanja in sicer tudi v primeru, ko na odboru nadzornega sveta niti ni prišlo do oblikovanja predloga skupnega kandidata in je zato svet delavcev vztrajal pri prvotnem (in na nadzornem svetu že zavrjenem) kandidatu za delavskega direktorja.

Iz obrazložitve

1. Sodišče prve stopnje je zavrnilo predlog, da se A. A. imenuje za delavsko direktorico pri nasprotnem udeležencu za mandatno obdobje od dneva dokončnosti odločbe do 3. aprila 2014 ...

...

3. Sodišče druge stopnje je pritožbi predlagatelja delno ugodilo, izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje delno spremenilo tako, da je A. A. imenovalo za delavsko direktorico nasprotnega udeleženca za čas od prvega dne po prenehanju funkcije članice nadzornega sveta nasprotnega udeleženca do 3. 4. 2014 ... V preostalem je pritožbo zavrnilo in v nespremenjenem delu (glede zavrnitve zahtevka za imenovanje A. A. za delavsko direktorico za čas do prenehanja funkcije članice nadzornega sveta) potrdilo sodbo sodišča prve stopnje.

...

5. Zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje je nasprotni udeleženec vložil revizijo ...

...

7. Revizija je utemeljena.

...

10. Revizijsko sodišče uvodoma sicer ugotavlja, da so določbe o postopku imenovanja delavskega direktorja skope, vendar iz

določbe 83. člena ZSDU ne izhaja, da svet delavcev, ki je sicer osnovni predlagatelj delavskega direktorja (82. člen ZSDU), tudi v primeru oblikovanja odbora nadzornega sveta ne bi smel vztrajati pri istem kandidatu za delavskega direktorja, ki ga je nadzorni svet predhodno že zavrnil, in da je že zgolj zato neutemeljeno vztrajanje sveta delavcev pri imenovanju istega kandidata za delavskega direktorja v sodnem sporu. S tem zavrača revizijske razloge in pritrjuje stališču sodišča druge stopnje, da svet delavcev lahko zahteva sodno imenovanje delavskega direktorja, če predhodni postopek, predviden v določbah 82. in 83. člena ZSDU, ni privedel do imenovanja delavskega direktorja, in sicer tudi v primeru, če niti ni prišlo do predloga skupnega kandidata na odboru nadzornega sveta in je zato svet delavcev vztrajal pri istem kandidatu za delavskega direktorja.

11. Iz določbe prvega odstavka 83. člena ZSDU namreč izhaja, da se v primeru, če delavski direktor po predlogu sveta delavcev (po 82. členu ZSDU) ni imenovan, oblikuje odbor nadzornega sveta, ki nadzornemu svetu vnovič predlaga skupnega kandidata (predpostavka in namen tega postopka je glede na sestavo odbora, ki ga določa drugi odstavek 83. člena, doseči kompromisno rešitev - skupni predlog predstavnikov lastnikov in predstavnikov delavcev), vendar v primeru, če do določitve oziroma predlaganja tega skupnega kandidata v za to določenem roku sploh ne pride, zakon ne predvideva ustavitve postopka ali nekih dodatnih postopkov, temveč določa le, da v primeru neimenovanja delavskega direktorja tudi v skladu s prvim odstavkom 83. člena ZSDU svet delavcev lahko zahteva, da ga imenuje pristojno sodišče. Primer neimenovanja v skladu s prvim odstavkom 83. člena ZSDU vključuje tudi primer, ko po prvotni odklonitvi (neimenovanju) predlaganega delavskega direktorja, na pozneje oblikovanem odboru sploh ne pride do novega skupnega predloga nekega kandidata, saj je v takem primeru še toliko očitnejše (argument a fortiori), da ne bo moglo priti do imenovanja, oziroma da je bil predvideni kompromisni postopek po prvem odstavku 83. člena ZSDU neuspešen. Zakon tudi ne določa, da bi bil sodni postopek dovoljen le v primeru, če ne bi bil imenovan pozneje predlagani skupni (!) kandidat, temveč je sodni postopek predviden že, če delavski direktor ni bil imenovan v skladu s prvim odstavkom 83. člena. Pogoj za postopek pred sodiščem torej ni predlaganje skupnega kandidata (s strani odbora nadzornega sveta), prav tako pa zakon ne določa, da bi sodišče lahko imenovalo delavskega direktorja le v primeru, če svet delavcev ne bi predlagal prvotnega kandidata, ki ga je nadzorni svet predhodno že zavrnil.

12. Pač pa revizija utemeljeno opozarja na status predlagane delavke za delavskega direktorja - namreč dejstvo, da je A. A. od leta 2007 dalje članica nadzornega sveta nasprotnega udeleženca. Za tak primer iz 1. alineje drugega odstavka 255. člena ZGD-1 izhaja, da je član organa vodenja ali nadzora lahko vsaka poslovno sposobna fizična oseba, razen oseba, ki je že član drugega organa vodenja ali nadzora te družbe. To določbo je treba upoštevati tudi v primeru imenovanja delavskega direktorja, saj ZGD-1 oziroma ZSDU ne izključuje njene uporabe. Delavski direktor z imenovanjem postane član štiričlanske uprave (kar izhaja iz 14. člena statuta nasprotnega udeleženca), torej organa vodenja. Ker je bila navedena delavka v času predlaganja s strani sveta, odločanja nadzornega sveta in odločanja sodišča še vedno članica nadzornega sveta, ni bilo zakonske podlage za sočasno imenovanje delavske direktorice kot članice uprave nasprotnega udeleženca.

13. Jasno je, da bi nadzorni svet z imenovanjem navedene delavke za delavsko direktorico v upravi družbe kršil citirano določbo ZGD-1. Enako velja za sodišče, in sicer tudi v primeru imenovanja za čas, ko bi delavki enkrat pozneje (neugotovljeno kdaj, če sploh kdaj) prenehalo članstvo v nadzornem svetu. Vsi pogoji za imenovanje delavskega direktorja s strani nadzornega sveta ali sodišča morajo biti podani vsaj v času odločanja. Pogojno imenovanje (pogojno zato, ker po izpodbijani sodbi nastopi po prenehanju funkcije člana nadzornega sveta, kar je negotovo dejstvo) ni predvideno niti v primeru nadzornega sveta delodajalca niti sodišča. Hkrati tako imenovanje pomeni neupravičen poskus izogniti se določbi 1. alineje drugega odstavka 255. člena ZGD-1.

14. Glede na navedeno in v skladu s prvim odstavkom 380. člena ZPP je revizijsko sodišče reviziji ugodilo, izpodbijano sodbo pa spremenilo tako, da je pritožbo zoper sodbo sodišča prve stopnje zavrnilo in iz drugih razlogov potrdilo to sodbo.

...